

**Dorota Strzyżewska, Karolina
Smoderek**

**Sprawozdanie z Konferencji
Naukowej pt. "Granice Terapii
Medycznych"**

Studia Ecologiae et Bioethicae 7/2, 230-231

2009

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprawozdanie z Konferencji Naukowej pt. *Granice Terapii Medycznych*

W dniu 22 października 2008 roku na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie odbyła się Konferencja Naukowa zatytułowana „Granice Terapii Medycznych”. Organizatorami byli Centrum Ekologii i Bioetyki UKSW oraz Katedra i Zakład Opieki Paliatywnej Collegium Medicum w Bydgoszczy i Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Konferencja była podsumowaniem kilkunastomiesięcznej pracy Polskiej Grupy Roboczej do spraw Problemów Etycznych Końca Życia. Ekspertsi wyjaśniali medyczne, prawne, etyczne i teologiczne uwarunkowania rezygnacji z uporczywej terapii. Ukazano sposoby unikania stosowania tego typu terapii w fazie terminalnej w przypadku niewydolności serca, chorobie nowotworowej, w stwardnieniu zanikowym bocznym, przewlekłej obturacyjnej chorobie płuc oraz w niewydolności nerek. Ponadto została wypracowana na seminarium w dniu 29 czerwca 2008 roku definicja uporczywej terapii (przeniosłabym to w to miejsce).

Uporczywą terapią nazywa się „stosowanie procedur medycznych w celu podtrzymywania funkcji życiowych nieuleczalnie chorego, które przedłuża jego umieranie, wiążąc się z nadmiernym cierpieniem lub naruszeniem godności pacjenta. Uporczywa terapia nie obejmuje podstawowych zabiegów pielęgnacyjnych, łagodzenia bólu i innych objawów oraz karmienia i nawadniania, o ile służą dobru pacjenta.”¹ Mimo iż termin „uporczywa terapia” używany jest w Polsce w Kodeksie Etyki Lekarskiej (art. 32), do tej pory nie zostało wyjaśnione, jakie warunki muszą być spełnione, aby daną terapię uznać za uporczywą.

Dyskusja dotycząca uporczywej terapii jest niezwykle ważna, gdyż przygotowuje nas wszystkich do podejmowania wyborów – sam chory uspokojony świadomością moralnego prawa do rezygnacji takiego z niewspółmiernych do rezultatów terapii środków leczenia, może uniknąć nadmiernego cierpienia. Rodzinie łatwiej jest zaakceptować wybór chorego i przez to stanowisko lekarzy. Warunkiem koniecznym dostosowania celów leczenia do oczekiwań chorego w obliczu zbliżającej się jego śmierci jest dobra komunikacja pomiędzy rodziną, a personelem medycznym. Tego typu dialog powinien zaczynać się dużo wcześniej niż w ostatnich godzinach życia.

---

¹ Materiały Konferencyjne opublikowane w czasopiśmie „Medycyna Paliatywna w Praktyce” Tom 2, Nr.3, 2008.

Gościem specjalnym na Konferencji była aktorka Teatru Polonia Elżbieta Czerwińska, która wystąpiła w przedstawieniu przygotowanym na podstawie sztuki Nell Dunn „Cancer Tales – communicating in cancer care”. Był to 20-minutowy monolog kobiety – matki, która nie może pogodzić się z faktem, że jej syn przegrał walkę z rakiem. Opowieść była bardzo wzruszająca.

